

Sa citim Biblia impreuna EVANGHELIA DUPA MARCU CAPITOLUL 1

35 A doua zi dimineata, pe cand era inca intuneric de tot, Isus S-a sculat, a iesit si S-a dus intr-un loc pustiu. Si Se ruga acolo. 36 Simon si ceilalti care erau cu El s-au dus sa-L caute; 37 si, cand L-au gasit, I-au zis: „Toți Te caută.” 38 El le-a raspuns: „Haidem sa mergem in alta parte, prin targurile si satele vecine, ca sa propovăduiesc si acolo; căci pentru aceasta am iesit.” 39 Si S-a dus sa propovăduiască in sinagogi, prin toata Galileea; si scotea dracii.

Tămăduirea unui lepros

40 A venit la El un lepros, care s-a aruncat in genunchi inaintea Lui, Il ruga si-I zicea: „Dacă vrei, poți să mă cureți.” 41 Lui Isus I s-a făcut milă de el, a întins mâna, S-a atins de el și i-a zis: „Da, voiesc, fii curățat !” 42 Îndată l-a lăsat lepra, și s-a curățat. 43 Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numaidecât 44 și i-a zis: „Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului și adu pentru curățarea ta ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.” 45 Dar omul acela, după ce a plecat, a început să vestească și să spună în gura mare lucrul acesta, așa că Isus nu mai putea să intre pe față în nicio cetate; ci stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El din toate părțile.

CAPITOLUL 2

Vindecarea slăbănogului

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII
DUMINICA 9 - 12
18 - 20
JOI 18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

Cu ajutorul lui Dumnezeu, cateheza se va relua de astăzi, 24 Ianuarie 2016, de la orele 16.30.

1 După câteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă 2 și s-au adunat îndată așa de mulți, că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestea Cuvântul. 3 Au venit la El niște oameni care l-au adus un slăbănog, purtat de patru inși. 4 Fiindcă nu puteau să ajungă până la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus și, după ce l-au spart, au coborât pe acolo patul în care zăcea slăbănogul. 5 Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului : „Fiule, păcatele îți sunt iertate !” 6 Unii din cărturari, care erau de față, se gândeau în inimile lor : 7 „Cum vorbește Omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decât numai Dumnezeu ?” 8 Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gândeau astfel în ei și le-a zis : „Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre ? 9 Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: „Păcatele îți sunt iertate”, ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă” ? 10 Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, 11 „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă.” 12 Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu și ziceau : „Niciodată n-am văzut așa ceva !”

Chemarea lui Levi

13 Isus a ieșit iarăși la mare. Toată mulțimea venea la El; și El învăța pe toți.

Editorial. Lusitania

Nava Lusitania care a fost supranumită și *Ogarul mărilor*, era cel mai mare pachebot de la începutul secolului XX. Nava a fost lansată la apă în 1906 și a fost numită după provincia romană antică *Lusitania*, (care azi face parte din Portugalia).

În anul 1907 a câștigat trofeul *Panglica albastră* pentru cea mai rapidă traversare a Oceanului Atlantic, (în patru zile 22 de ore și 53 de minute).

Lusitania a fost scufundată la 7 mai 1915 de către submarinul german U-20, pe timp de ceață, la numai 10 Mile marine, (aproximativ 22 de km de țarm), în apropierea coastei Irlandei, la șase zile după ce a plecat din New York cu destinația Liverpool. Erau aproape ajunși la țintă ... când au devenit o țintă !

Deși nu era înarmată, nava transporta șaiszeci de tone de muniție pentru Aliți. Submarinul a lansat o torpilă care a lovit partea de la tribord, în spatele punții. Aceasta a fost urmată de a doua explozie în interiorul navei.

În doar optsprezece minute, *Lusitania* se afla sub apă. Din cei 1.959 de oameni aflați pe navă, au murit o treime, (1.198 de persoane). Scufundarea navei Lusitania a dus în scurt timp la intrarea S.U.A. în primul război mondial.

De fapt, scufundarea nu a fost din cauza torpilei, ci a exploziei muniției pe care o transporta nava. Cumva putem spune că așa este și în viața spirituală.

Creștinul poate fi comparat cu o navă, care plutește pe marea vieții. El este ținta atacurilor celui rău, care asemenea unui submarin, este nevăzut. *Torpila* poate simboliza ceea ce Biblia numește „săgețile arzătoare ale celui rău”. (Efeseni 6 : 16).

Problema credincioșilor nu constă atât în ceea ce vine din afară, prin atacurile ispitelor, ci în ce alege creștinul să întrețină / transporte în el prin firea lui pământească / natura păcătoasă și anume *păcatul nemărturisit*. De aici ne vin *exploziile*, ieșirea din

fire, izbucnirile de mânie, pierderea cumpătului. Ce trebuie să fac pentru a ajunge cu bine la limanul mult dorit ? Să-L chem în viața mea pe Cel ce-a biruit ispita, pe Domnul Isus. Să-mi mărturisesc păcatele știind că : „sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat”. (I Ioan 1 : 7) Doar prin Isus pot ajunge în Cer !

De-ale copiilor ...

O fetiță, fiind la masă a întrebat : „Căutați pe Domnul **câtă vreme se poate** „Din ce-a fost construită pâinea ?” **găsi** ...”. (Isaia 55 : 6) Va exista și un **prea târziu** !
Tot ea, mai târziu a făcut o observație (despre cei care merg cu cârje) :

„Nu au oase în picioare !” Multe avem de învățat de la cei pe care, teoretic, noi îi învățăm ...
Un alt exemplu, luat de la aceeași fetiță. Când a aflat că Dumnezeu este în cerul de deasupra de stele, a întrebat-o pe mama ei :
„Dumnezeu are ochi speciali cu care ne vede ?”

Povestiri cu tâlc

Regele englez Alfred cel Mare, (a trăit între 849 – 26 octombrie 899), când era la vânătoare auzi deodată plâns de copil, de pe vârful unui copac.

Poruncind unuia din oamenii săi să cerceteze copacul, acesta află la creștetul lui într-un desiș, un cuib de vultur și în el un copilaș. Acesta plângea și își întindea mâinile ca și cum ar cere ajutor. El era pus acolo pradă vulturilor de înșiși părinții lui păcătoși.

Regele plin de milă, porunci să fie coborât copilul și luându-l la sine, îl creștea cu dragoste de părinte ...

În rugăciunea lui, Ieremia I Se adresa lui Dumnezeu astfel : „Tu ești mare la sfat și puternic la faptă, **Tu ai ochii deschiși asupra tuturor căilor copiilor oamenilor ca să dai fiecăruia după căile lui, după rodul faptelor lui**”. (Ieremia 32 : 19)

Prin Isaia, Dumnezeu spunea : „Faceți la planuri cât voiți, căci nu se va alege nimic de ele ! **Luați la hotărâri cât voiți, căci vor fi fără urmări ! Căci Dumnezeu este cu noi**”. (Isaia 8 : 10)

Rubrica sufletului nemântuit

Să fugim de păcate !

Într-o dimineață, un băiat s-a dus la bunicul său și l-a întrebat :

- **Bunicule, mereu spui că trebuie să fugim de păcate, dar cum să mă feresc eu de ispite ? - Ei, nepoate, ia spune-mi tu mie, dacă un om ar vrea să vâneze o pasăre și ar vedea chiar deasupra sa una zburând, iar ceva mai încolo, o alta stând pe creanga unui pom, în care din ele crezi că ar trage cu pușca ?**

- **Bineînțeles, bunicule, că vânătorul și-ar îndrepta arma spre pasărea ce stă pe creangă. Sunt mai multe șanse să o nimerească pe cea care stă, decât pe cea care trece ca săgeata prin aer. - Păi, vezi, băiatul meu...! Tot așa sunt și oamenii, asemenea păsărilor. Când ești muncitor și harnic, când ești mereu preocupat să faci cât mai mult și mai bine, atunci diavolul nu poate să te atingă cu ispitele sale.**

Dar pe omul leneș și delăsător, diavolul cu ușurință îl ispitește, iar el cade imediat în păcat. Omul nu a fost făcut de Dumnezeu ca să stea și să piardă timpul, la voia întâmplării, ci să caute mereu să muncească cu spor și cu tragere de inimă, fiindcă doar așa va afla liniște și bucurie în viață. (Sursa : Internet) Boala multor oameni se numește : „lipsa de ocupație, cronică”. Dar există și reversul, oamenii care tot timpul sunt ocupați. Domnul Isus, istorisea odată despre un om care nu a avut priorități corecte, deși era foarte harnic : „Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul ; și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?” (Luca 12 : 20) Dacă ai auzi acest cuvânt ai fi gata de plecare ! Spune: *Doamne Isuse vino, te rog și în*

Mică enciclopedie onomastică

• **Evdochia** : Nume foarte frecvent altădată la români, **Evdochia** reproduce numele gr. **Eudokia**, format de la un subs. cu aceeași formă [compus din eu - („bine”), și radicalul verbal dok- („a părea bun, a crede, a presupune”)] având înțelesul de „bunăvoință”. Prin semnificație și datorită faptului că a fost purtat de câteva martire din primele secole d.Hr, numele se răspândește repede printre creștini. Deși numele apare și în unele zone din apusul Europei, unde a ajuns prin intermediar latin, se pare că răspândire mai mare a avut în țările din răsărit. Mulțimea formelor și derivatelor care au circulat la noi ne indică frecvența numelui în trecut : **Evdohia, Dohia, Edochia, Odochia, Dochia** (cea mai răspândită), **Doichia, Dochia, Chița, Docuța**.

Cartea veche

79. Dragostea către aproapele

Dragostea creștinească către aproapele se arată în fapte, dar cei mai mulți o arată în cuvinte. Apostolul Ioan zice : „Fiilor mei să nu iubim cu limba, ci cu fapta și cu adevărul”. (I Ioan 3 : 18).

Pentru a putea trece la faptele ajutorării aproapelui, ar trebui să delăturăm din cale diferite piedici, precum sunt și preocupările mici izvorâte din iubirea de sine.

Un scriitor modern, (Otto de Leixner, care a trăit între 24 Aprilie 1847 și 12. Aprilie 1907), istorisește că mergând odată pe drumul mare împreună cu o fetiță, a văzut un sărac bătrân foarte sărac purtând o coșniță încărcată.

Bietul om gemea sub povară, și fața lui era acoperită cu praf. „Sărmanul om”, zise mișcată fetița uitându-se la bătrân. Scriitorul crezu, că fata ar ajuta pe omul plin de praf și cu respirația aproape pierdută, deaceia o întrebă : „Să-l ajutăm, să ducă coșul ?”. Dar ce desiluzie fu pe scriitor, când fata îi răspunse prin întrebarea :

„Dar nu vezi ce murdar mai este omul acesta ?” La această întâmplare a făcut scriitorul următoarea reflexiune amară : „Aceasta este măsura obișnuită a compătimirii și iubirii noastre creștinești. Suntem tari în simțire, totuș nu în fapte” ...

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **AGAT = Piatră scumpă** (Exod 28: 19, 39 : 12, Ezechiel 27 : 16).

• **AGHE = 1. Fugar, Refugiat. 2. Vale, Adâncitură.** Un israelit (II Samuel 23 : 11).

• **AGRIPA = 1. Naștere grea, Născut cu picioarele înainte. 2. Pumnul. 3. Măslin sălbatic.** Vlăstar din familia lui Irod. (Faptele Apostolilor 25 : 13 – 26, 32).

• **AGUR = 1. Cugetătorul. 2. Adunatul** (membrul unei adunări înțelepte). Adunătorul. 3. Împreună, Laolaltă. 4. Străinul. 5. Salariatul. 6. **Monedă mică**, (Bani mărunți). Un înțelept de pe vremea lui Solomon (Prov. 30 : 1).

• **AHAB = 1. Fratele tatălui**, (Unchiul). Împărat în Israel (I Împărați 16 : 29).

Versetul săptămânii

„Planurile omului harnic nu duc decât la belșug, dar cel ce lucrează cu grabă n-ajunge decât la lipsă”. Proverbe 21 : 5

Proverbe latine despre fidelitate

- Mai sinceri sunt ochii decât urechile.
- Omul cu suflet devotat nu trâmbițează greșeala prietenului său.
- Să te încrezi, dar nu în oricine.
- Există o răsplată pentru fidelitatea unei taine.
- Încrederea prea mare aduce de obicei o mare dezamăgire. (Din Proverbe și cugetări latine, Editura Albatros, București, 1976).

Accesând www.cezareea.ro găsești :

Tranzmisie live
Foaia Creștinului
Meditații Biblice
Biserica Penticostală Nr. 1, Cezareea
Str. Castanilor nr. 119, cod 320030
Reșița, Caraș-Severin, România
www.cezareea.ro/cauze-de-rugaciune/